

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

8. Triplex genus orationis vocalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

Luc. c. 8.

& comitetur, & consequatur Deus, quē hīce in officiis spectamus. Atque ita fiet, vt id præcepti Dominici seruemus, *Oportet semper orare, & nunquam deficere.*

PARS OCTAVA.

Triples genus Orationis vocalis.

ORRATIO autem est duplex: vocalis & mentalis simul, & mentalis sola. Quę enim oratio solo motu labiorū, citra mentis in Deum eleuationem fit, nō oratio, sed quædam potius Dei irrisio. Proprium orationis est, mentem humanam in Deum eleuare, illique coniungere. Deus est spiritus, qui ergo eum adorant, & cum eo agunt, mente & spiritu, non voce tantū, & labiorū motu id agere debent. Vocalis autem oratio triplex dici potest.

1. *Genus vocalis orationis.*

Prima est, quę fit ab rudibus, & ignaris eorum quę voce dicunt; vt quando Latinę linguę ignari recitant 7 Psalmos Latinę, aut D. Virginis officium, aliasque eiusmodi preces. Tales Deum orant, grataque illi est eorum oratio, quia (quod necessariō supponimus) mentem habent in Deum eleuatam, mente Deum cogitant, cum eo agere se sciunt, etsi nec verba, nec sensum ipsum orationis, & precationis
quam

quam faciunt, intelligant. Satis illis est, quòd quæ recitant, bona sint & sana, à Scripturis, à SS. Patribus, ab Ecclesia approbata, quæ à Deo intelligi, & cognosci nò dubitant.

Secunda oratio est, in qua & verba intelliguntur, & ipse eorum sensus; sed cursum ea fit, nusquam inhærente mente, ut vocalis. consolatione aliqua pascatur; & si quæ consolatio ex vna sententia percipitur, in progressu statim extinguitur. Hæc oratio bona est, & superiore, in qua nec verba, nec sensus percipitur, melior & perfectior, magis scilicet mentem afficiens, minus orantem fatigans. Ea passim à Christianis usurpatur, & laicis & sacerdotibus, siue cum Litanias, aut septem Psalmos, aut Rosarium, aut officium beatæ Virginis, aut maius ab Ecclesia propositum recitant.

Tertia oratio est, quando inter orandum non modò verba, & sensus ipse cursim percipiuntur, sed in singulis verbis, & sententiis, quæ spiritualem aliquam considerationem continent, mens inhæret, eas expendit, & quasi gustat & regustat, non sollicita ulterius progredi, sed libenter cupiens ibi consistere, vbi accommodatum sibi pabulum inuenit. sic recitare licet orationem Dominicam, Psalmum Misere-

tere, & quascunque alias preces, psalmos, cantica, in singulis vocibus nonnihil inhærendo, expendendoque quid spiritualis ibi mellis, & solatij, doctrinæve insit. Hoc orationis genus comparari potest pluviæ puluerulætæ, quæ minutis guttis decedit & densis, ac proinde à terra paulatim imbibitur, & ad viscera eius penetrat, eaq; benè irrigat, & fœcundat. Quia enim talis oratio in consideratione affectuque vnius alteriusve rei manet, aliquid post se menti impressum relinquit, quo reficiatur, & pascatur; & vt ita dicamus, irrigetur, & impinguetur. Duplex autem illud orationis genus simile est imbri, siue pluviæ maximis guttis cum imperu decidenti, quæ superficiem tantum terræ madefacit, ipsam verò non irrigat. Antequàm enim à terra imbibatur, ad demissiorem locum defluit. Vocalis enim ea oratio exterius, & sensibilibiter tantum afficit orantem; & quia continuò altera alteri succedit, nullus solidus affectus manet, in quo mens hærere & exultare possit. Tertium ergo istud vocalis orationis genus, quod meditationis species quædã est, & planè meditatio, si sola mente fiat, meritò, & sæpè vsurpandum est ab veris Sodalibus, & iis omnibus, qui (vt habet Psalmista) *gustare, & videre volunt quàm suavis sit Dominus.*